במשנה כתוב שכל סוגי הבהמות נכנסים לדיר להתעשר במעשר בהמה, ומשמע לרבות מוקצה ונעבד, רובע ונרבע, אתנן זונה ומחיר כלב, טומטום ואנדרוגינוס. חוץ מטריפה, כלאים, יוצא דופן, מחוסר זמן בשבעת הימים הראשונים ללידתו, יתום שמתה אימו לפני לידתו. בבהמות הראויות לקרבן כתוב "**שור או כשב או עז כי יולד, והיה שבעת ימים תחת אמו**" ולמדו 'שור או כשב' למעט כלאים, 'או עז' למעט נדמה שהוא בן שאינו דומה לאימו, 'כי יולד' למעט יוצא דופן, 'והיה שבעת ימים' למעט מחוסר זמן, 'תחת אמו' פרט ליתום שמתה אימו בלידה. במעשר בהמה "**יעבור תחת השבט**" ומיעטו טרפה שאינה יכולה לעבור תחת השבט, ולמדו גזירה שווה מהמילה 'תחת' שכל הפסולים האמורים פסולים בשניהם.

תנא דבי ר' ישמעאל למדו מהפסוק "**כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם**" להקיש בעל מום להשחתה שהם עריות שכתוב "**כי השחית כל בשר את דרכו**" ועבודה זרה שכתוב "**פן תשחתון ועשיתם לכם פסל**", ללמד שבקרבן שבעל מום פסול גם הם פסולים אבל מעשר בהמה שבעל מום חייב בו נכנסים להתעשר גם רובע ונרבע שהם דבר ערווה, מוקצה ונעבד שהם עבודה זרה, אתנן זונה שהוא עריות ומחיר כלב שהוקש לו. טומטום ואנדרוגינוס לקרבן פסולים שהם ספק זכר ספק נקבה אבל במעשר חייבים בין אם הם זכרים ובין אם הם נקבות. ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון שטומטום ואנדרוגינוס פסולים לקרבן משום שהם בריה בפני עצמה והתמעטו מהפסוק "**אם זכר אם נקבה**" ולמדו מגזירה שווה מהמילה 'תחת' שפטורים גם ממעשר בהמה.

רבי אלעזר ברבי יהודה אמר בשם ר' יהושע שהכל נכנסים לדיר להתעשר חוץ מכלאים וטריפה משום שסבר כדעת ר' שמעון שיוצא דופן נחשב וולד גמור לעניין טומאה וטהרה של יולדת, וסבר כדעת רבי שמעון בן יהודה שמחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר ואם יצא עשירי קדוש וממתינים עד ליום השמיני שיהיה ראוי להקרבה כבכור, וסבר שיתום שהעור של אימו קיים אינו נחשב ליתום משום שמלבישים את העור על הוולד ומתקיים על ידו. ר' עקיבא אמר בשם ר' יהושע שגם יוצא דופן ומחוסר זמן ויתום פטורים ממעשר וכמו ת"ק במשנה.

ר' ישמעאל בן סתריאל העיד על חזרת שהייתה גדולה שיש בה 60 ריבוא עלים שנראים כקליפות, ושהיה ארז גדול מאד שנפל ועברו ברוחבו 16 קרונות, ופעם אחת עוף גדול בשם בר יוכני הפיל ביצה שאינה ראויה לאפרוח והטביעה 60 כרכים ושברה 300 עצי ארז.